

El Senyor

EDUARD TARRAGONA

i CORBELLA

Tenim aquest any un personatge de relleu. El cognom Tarragona ha passat de boca en boca a tots els racons de la província i d'Espanya. Ha sigut per a mi una satisfacció poguer escoltar a aquest home senzill, identificat amb les coses del camp i amb tots els problemes rurals.

La seva trajectoria dintre Santa Eulàlia sembla curta, però és molt profunda.

No s'ha buscat al Sr. Tarragona Procurador a Corts. S'ha buscat al Sr. Tarragona humà, amb les seves virtuts i defectes, superant les primeres als segons.

Després d'haver llegit el resultat d'aquesta parlada, us donareu compte que el motiu de les seves decisions en pro de la família pròpia i en pro de tots els conciutadans, han estat mogudes per una inquietud eminentment social.

No és la meua intenció descriure'l físicament. És més important expressar tot el que porta a dintre. Sapiguer de la seva manera de fer i dels seus projectes cara al demà i sapiguer el per què de les seves actituds. Sobretot del que fa referència a l'ajuda al próisme. Comencem:

—Sr. Tarragona, m'agradaria sapiguer la seva fitxa personal. Quina és?

—Vaig néixer en un poble de la província de Lleida eminentment agrícola: Balaguer. Era el dia 20 d'abril de l'any 1917. Els meus pares i els meus germans també en són fills. Sóc el quart d'una colla de 8 germans. Casat, amb sis fills. Sóc advocat i, apart de la carrera, la meua activitat bàsica és el comerç i la indústria.

—Per què es va vincular a la província de Barcelona, essent fill d'una altra província catalana?

—Per raons d'estudis dels meus germans i meus, el meu pare va decidir traslladar la família a Barcelona —era enginyer industrial— poguent així seguir de la vora la formació i estudis dels seus fills, que eren la seva gran preocupació. Aquesta va ser tan gran que va sapiguer fer arrelar en tots nosaltres les virtuts de la família i el treball i ha sigut la vertent per la qual